

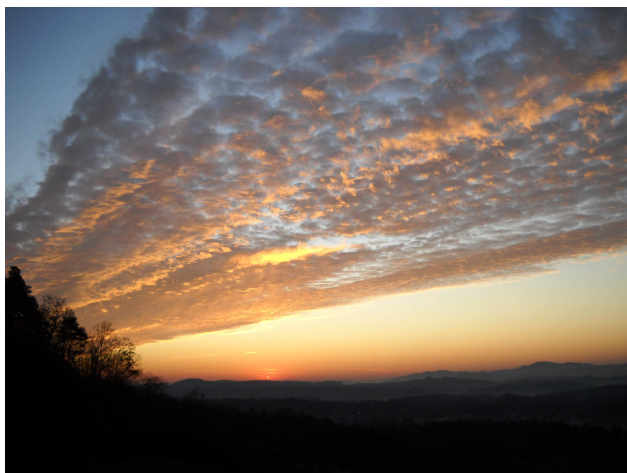
OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

05. januar 2014

NEDELJA	2. NEDELJA PO BOŽIČU
05.01.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Genovefo Potočnik</i> <i>ob 10h za +Rozalijo in Jožeta Ašenberger, obl.</i>
Ponedeljek	GOSPODOVO RAZGLAŠENJE – TRIJE KRALJI
06.01.	<i>ob 7h za +Pepija Verdel</i> <i>ob 16.30 na Pernovem za +Leopolda Koštomaj, osmina</i> <i>ob 18h za +Pepco Tepeš</i>
Torek	Rajmund
07.01.	<i>ob 18h za +Avgusta Brežnik, osmina</i>
Sreda	Severin
08.01.	<i>ob 7h za +Moniko Drev</i>
Četrtek	Hadrijan
09.01.	<i>ob 7h v dober namen</i>
Petek	Gregor Niški
10.01.	<i>ob 18h za +Karla Lobnikar, 30. dan</i>
Sobota	Pavlin Oglejski
11.01.	<i>ob 7h za +Franca Šuperger, obl.</i>
NEDELJA	JEZUSOV KRST
12.01.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Vinka Verdel</i> <i>ob 10h za rajne Belejeve iz Hramš</i>

MISLI OB 2. NEDELJI PO BOŽIČU

»V njej je bilo življenje in življenje je bilo luč ljudi« (Jn1, 4).

Življenje in luč sta tu povezana. Življenje je le takrat resnično življenje, če ga osvetljuje luč, če življenje samo sebe razume. Kdor živi brez ciljno, brez smisla, ta ne živi resnično. Življenje potrebuje smisel, luč, ki ga vodi.

Anselm Grün

Sedaj nam govori Bog, kar nam je že v polnosti povedal s svojim milosti polnim rojstvom sveta: Tukaj sem, pri tebi sem.

Jaz sem tvoj čas.

Sem tudi sivina tvojega vsakdana – zakaj je nočeš sprejeti? Jočem tvoje solze – joči z menoj, otrok moj.

Tudi tvoje veseljem sem – ne boj se veselja, kajti odkar sem jokal, je veselje v resničnosti primernejša drža kot žalost tistih, ki mislijo, da nimajo več upanja.

Sem brezizhodnost tvojih poti – ko ne znaš več dalje, moj neumni otrok, prispel si že do mene, in tega ne opaziš.

Spremljam tvoj strah, saj sem trpel s teboj – in pri tem sploh nisem bil heroj v človeških očeh.

S teboj sem v ječi tvoje končnosti, kajti moja ljubezen me je naredila za tvojega ujetnika.

Če se ne izteče račun tvojih misli in življenjskih izkušenj – poglej me, jaz sem tisti nerešljivi ostanek tvojih računov, ki te vodi v obup – v resnici pa je to moja ljubezen, ki je še nisi dojel.

S teboj sem v tvoji stiski, kajti sam sem jo pretrpel, zdaj pa je preobražena – toda iz svojega človeškega srca je nisem izbrisal ...

To resničnost – nedojemljivi čudež svoje ljubezni – sem neokrnjeno in v celoti spravil pod streho hladnega hleva. Tu sem. Ne grem več s tega sveta, četudi sedaj ne hrepenite po meni.

...

Tu sem. Prižgite sveče, saj imajo več pravice kot vsa tema. Božič je in ostaja na veke!

Po: K. Rahnerju